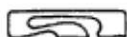

«Zaloputnil je zunanja vrata, ne da bi zataknil ročice, stopil preko veže in prišel v sobico». Najtežje odpustljivo pa je mesto na 76. strani v 15. vrsti, kjer je izpuščen sledeči odstavek: «Če je mogel pomagati ljudem s svetom, ali s svojo izobraženostjo, ali s tem, da jih je pomiril, če so se prepirali, ni videl hvaležnosti, ker je vedno odšel». V tem stavku je vendar poudarjeno nasprotje med prejšnjim življenjem za posvetno slavo in med sedanjim za Boga. In šele po tem stavku dobi sledeči: «In polagoma se je jel Bog pojavljati v njem» — svojo polno donečnost.

Da ni teh poslednjih važnejših nedostatkov, bi lahko dejal, da je prevod kar se tiče točnosti, dostojen.

Josip Vidmar.

KRONIKA.

Slovenska Matica. Narodno ujedinenje je prisililo tudi Slovensko Matico, da je pričela misliti na času primerno preosnovo svojega delovanja. Matičin odbor je razpravljal o tem zlasti spomladi leta 1920. Govorilo se je, naj bi postala Matica začetek bodoče slovenske akademije, ki se je zamislila na široki, moderni podlagi. V njej naj bi živela Matica dalje kot poseben literaren razred. Društvo slovenskih leposlovcev pa je delovalo na to, da ostani Matica literarno društvo in založnica leposlovnih in poljudno-znanstvenih knjig. V ta namen je spremenilo Matičina pravila in jih predložilo Matičinemu odboru in občnemu zboru. Pravila so bila z malimi spremembami sprejeta in potrjena od vlade. Bistvo spremenjenih pravil je, razširiti Matičino delovanje s tem, da bo izdajala poleg rednih tudi izredna izdanja, da si osnuje v lastni hiši po možnosti knjižarno in misli tudi na tiskarno in knjigoveznico. Število odbornikov se skrajša od 40 na 20 s pripombo, da mora biti med temi dvajsetimi 16 književnikov. Med člane se uvrste še pokrovitelji, pregledniki računov se zamenjajo z važnejšim nadzorstvom in volitve se spremenijo v toliko, da volijo odslej odbor in nadzorstvo poleg častnih članov, pokroviteljev, ustanovnikov le tisti letniki, ki so bili zapovrstjo tri zadnja leta Matičini naročniki. Glasujejo samo navzočni. — Na izrednem občnem zboru dne 7. novembra 1920. so bili izvoljeni v odbor književniki: dr. Anton Breznik, Ante Debeljak, dr. Josip Debevec, dr. Fran Detela, Fran Finžgar, Vida Jerajeva, dr. Alojz Kraigher, dr. Ivan Lah, Vladimir Levstik, dr. Dragotin Lončar, Milan Pugelj, Maks Pleteršnik, dr. Ivan Prijatelj, dr. Ivan Tavčar, Ivan Zorec in Oton Župančič. Za odbornike gospodarje: Friderik Juvančič, Josip Kramar, Avgust Tosti, Ivan Zorman. V nadzorstvo: Ivan Hiter, Ivo Peruzzi in Zorko Prelovec. Nato je izvolil odbor za predsednika dr. Dragotina Lončarja, za prvega podpredsednika dr. Ivana Prijatelja, za drugega podpredsednika Frana Finžgarja in za blagajnika Ivana Zorca. Tajnik je Milan Pugelj. Novi odbor je sklenil Matico poživiti ter jo po možnosti razviti v večje narodno založništvo. Svoje delo je pričel s tem, da je odredil tisk zemljevida slovenskega ozemlja. Za leto 1920. izda spet redne publikacije, in sicer: kratko spomenico v spomin petdesetletnice Matičinega delovanja, dve knjigi pripovedne vsebine in eno znanstvene. Ob-

enem se je posvetoval o izrednih publikacijah ter namerava založiti v kratkem dvoje pesniških zbirk za mladino. Letna članarina znaša 40 kron, ustanovnina za juridične osebe 1000 kron, sicer 500 kron, pokroviteljina za juridične osebe 3000 kron, za posameznika 2000 kron, naročnina na zemljevid 80 kron. *M. P.*

Prva umetnostna razstava v Mariboru. V prvi polovici decembra je bila otvorjena prva umetnostna razstava v Mariboru. Da je bila slovenska, ne moremo ravno trditi, ker so imena razstavljalcev po večini zvenela nekako tuje. Pa to bi bilo vsekakor postranskega pomena, če bi umetniški nivô te razstave nekoliko bolj odgovarjal namenu in naslovu te prireditve. Preveč je bilo zastopano diletantstvo, to je stvari, ki so bolj igračkanje in zapravljanje dragega časa s takozvano «tudi umetnostjo», nego umetnost sama. Dvomim, da bi se s takimi prireditvami umetnost popularizirala, in če se, je bilo to slabo seme, ki se je vsejalo na sveže zorano njivo.

Število razstavljenih del (184) je razmeroma visoko, in če bi polovica izostala, bi bila razstava še dosti obširna, ker število samo še ne napravi umetnostne razstave. Tu se je videlo kakih 40 del (karikatur), ki so si bila med seboj tako podobna, da bi bilo zadostovalo troje do pet del iste vrste in istega razstavljalca, če se je hotelo ravno dokumentirati, da se *x* ali *y* tudi bavi z umetnostjo.

Nikakor nimam namena, delati komu krivico, in g. prof. Cotič, ki se ni ustrašil nobenih žrtev in ovir, je brez dvoma imel najboljši namen; kjer pa ni umetnosti, je tudi najboljši prireditelj ne more ustvariti.

Prodanih je bilo 28 del, po večini neznatnih; kar je bilo boljših, so ostala neprodana. S.

Naši prevodi. Ljudmila Prunkova je prevedla deset Andersenovih pravljic, ki jih bo ilustriral S. Šantel. — Josip Vidmar je prevedel Čehova «Dolgočasno storijo» in prevaja istega pisatelja «Duel», «Hišo z mezzaninom», «Napad» in «Oddelek šte. 6». — Anton Sovrè je prevedel Sofoklejevega «Edipa» in namerava poleg ostalih Sofoklejevih tragedij prevesti še kaj drugega iz grških tragikov.

NOVE KNJIGE.

Uredništvo je prejelo v oceno sledeče knjige (z zvezdico * označene so natisnjene v cirilici):

Bezjak, Janko. Občna zgodovina vzgoje in pouka s posebnim ozirom na ljudsko šolstvo. Za moška in ženska učiteljišča. Ljubljana. Kr. zaloga šolskih knjig in učil. 1921. 258 str. 46 K, vez. 49 K.

Dobovišek, Rudolf. Rodoljub iz Amerike. Veseloigra s petjem v treh dejanjih. Pevske točke uglasbil Ciril Pregelj. V Celju 1920. Založil pisatelj. 102 str.

Gogolj, N. V. Revizor. Komediya v petih dejanjih. Preložil Ivan Prijatelj. V Ljubljani. Učiteljska tiskarna. 120 str. 32 K. (Gledališka knjižnica, I.)

* **Ilić, Vojislav J.** Pesme. Beograd. Geca Kon. 1920. 204 + IV str. 7 din.

* **Ilić, Vojislav J.** Malim potomcima velikog Rima. Beograd. Štamp. „Sv. Sava“. 4 str. 1-5 din.